

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu v trestnej veci proti obvinenému **M. M. a spol.**, pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a iné na neverejnom zasadnutí 27. júla 2010 v Bratislave rozhodol o sťažnosti obvineného M. M. proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu z 25. mája 2010, sp. zn. Tp 47/2010

t a k t o :

Podľa 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obvineného M. M. **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením rozhodol sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu na návrh prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky tak, že podľa § 148 ods. 3 Tr. por. nariadil, aby bol obvinený M. M. pozorovaný za účelom vyšetrenia duševného stavu v Nemocnici pre obvinených a odsúdených v T.. Obvinený je vo výkone väzby v inej veci.

Proti uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť obvinený prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním. V sťažnosti namieta porušenie svojich práv podľa čl. 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd tým, že mu nebol pred rozhodnutím sudcu pre prípravné konanie doručený návrh prokurátora na nariadenie pozorovania za účelom vyšetrenia duševného stavu. Ďalej namieta konštatovanie uvedené v napadnutom uznesení, že sa pri výsluchoch 21. decembra 2009 a 21. apríla 2010 odmietol vyjadriť k dôvodom odmietnutia spolupráce so znalcami pri ambulantnej forme vyšetrenia pre účely posúdenia duševného stavu. Dôvodom nevyjadrenia sa bola okolnosť, že na úkon sa nedostavil obhajca obvineného a obvinený sa

chce ku všetkým dotknutým otázkam vyjadriť len v prítomnosti svojho obhajcu, na čo má ústavné i zákonné právo.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako nadriadený súd v zmysle § 190 ods. 2 písm. b/ Tr. por. preskúmal podľa § 191 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia a konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť nie je dôvodná.

Nariadenie pozorovania za účelom vyšetrenia duševného stavu zodpovedá stavu veci a zákonu, je vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci nevyhnutné a iná možnosť na realizáciu vyšetrenia ako pozorovanie v zdravotníckom zariadení nie je. Bližšie sú skutkové a právne (procesné) podklady rozhodnutia rozobrané v odôvodnení napadnutého uznesenia a na tieto aj sťažnostný súd v plnom rozsahu odkazuje.

Vo vzťahu k námietkam obsiahnutým v sťažnosti obvineného platí nasledovné:

Pokiaľ ide o nedoručenie návrhu prokurátora na vyšetrenie duševného stavu pozorovaním možno súhlasiť, že pre reálne naplnenie procesných práv mala byť obvinenému aj bez priameho zákonného príkazu daná možnosť vyjadriť sa k návrhu ešte pred rozhodnutím sudcu pre prípravné konanie. Obsah návrhu je však rekapitulovaný v napadnutom rozhodnutí a odôvodnenie tohto návrhu je obsahovo takmer úplne pretransformované do odôvodnenia napadnutého uznesenia, keďže sudca pre prípravné konanie sa s návrhom prokurátora aj v jeho dôvodoch stotožnil. V sťažnosti proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie mal teda obvinený možnosť vyjadriť sa aj k návrhu, na základe ktorého bolo toto rozhodnutie vydané. Keďže finálne vo veci rozhoduje v prípade podania sťažnosti až nadriadený súd a keďže sťažnosť proti predmetnému rozhodnutiu má podľa § 148 ods. 4 Tr. por. odkladný účinok, takže napadnuté uznesenie nie je ani predbežne vykonateľné, neboli práva obvineného materiálne porušené. Treba dodať, že vecne (z hľadiska účelu) obvinený podstatu prvostupňového rozhodnutia nenapáda ani nevyjadruje ochotu so znalcami spolupracovať mimo pozorovania v zdravotníckom zariadení.

K druhej sťažnostnej námietke obvineného najvyšší súd uvádza, že v nastalej procesnej situácii, keď bol už obvinený dostatočne poučený o možnosti pozorovania za účelom vyšetrenia duševného stavu v zdravotníckom zariadení (a právnu úpravu pozná, ako tam nasvedčujú jeho vyjadrenia pri výsluchu 21. apríla 2010) nie je nutné trvať

na vypočítaní obvineného ohľadom dôvodov odmietnutia spolupráce so znalcami (čo požaduje uznesenie sudcu pre prípravné konanie zo 16. júla 2009). Túto nespôluprácu je potrebné brať do úvahy ako fakt a rešpektovať ako súčasť taktiky obhajoby obvineného. Zákonným riešením nastalej situácie je potom práve napadnuté rozhodnutie a jeho výkon (počas výkonu väzby v inej trestnej veci však bude v tejto otázke potrebné postupovať v súlade so zákonom o výkone väzby).

Napokon, skúmanie duševného stavu obvineného v inej trestnej veci na základe uznesenia z marca 2009 tiež nie je prekážkou súčasného rozhodnutia. Duševný stav obvineného je potrebné posúdiť samostatným posudkom pre účely tohto konania a v jeho obsahovom kontexte a znalci sami určujú, do akej miery je predchádzajúci posudok použiteľný ako jeden z podkladov pre ich súčasné závery.

Na základe uvedeného najvyšší súd sťažnosť obvineného M. M. výrokom tohto uznesenia ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 27. júla 2010

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Libor Duľa

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková